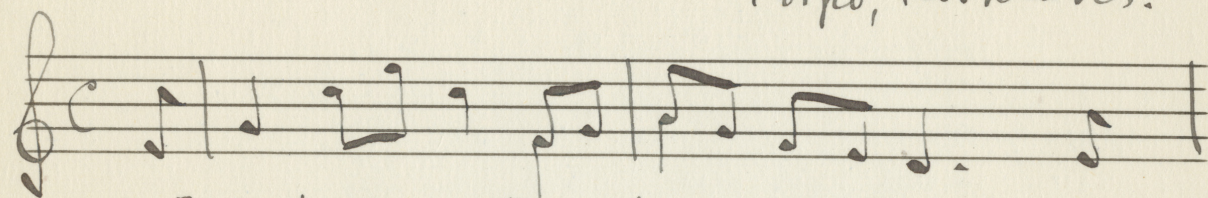
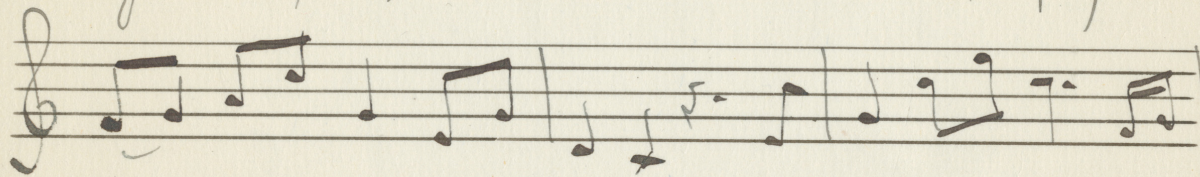

Kop.

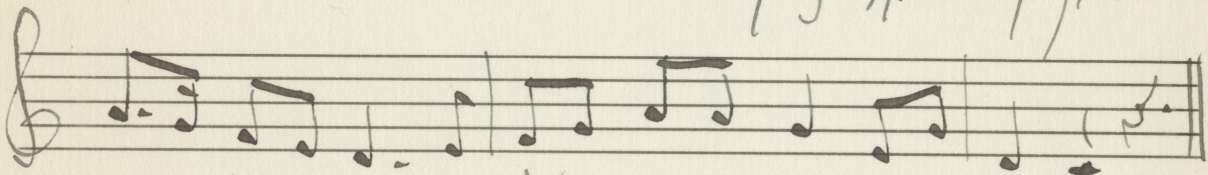
Korpo, Rosklates.

lyt inte, sörj inte, kärestan min, jag

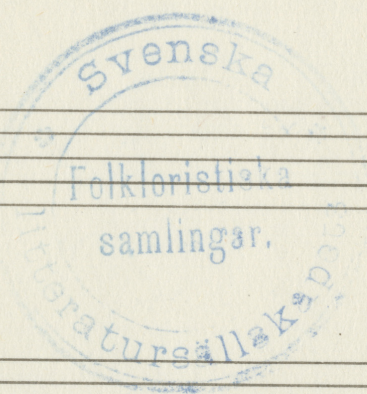
vill eder ännu betala. Sprung hopp sade jag, skolin

lalalalala, jag vill eder ännu betala.

Lina Eriksson

19.8.1923.

1. "Grät inte, sörj inte, kärestan min,
jag vill eder ära betala
Sjunga hopp, sade ja, tralalalalalala,
jag vill eder ära betala"
2. "Jag skall giva dig min stalldräng så fin,
och därtill tolv tusende dukater".
3. "Behåller nu själv er stalldräng så fin
och därtill tolv tusende dukater".
4. "Får jag då inte fingersvennen själv,
så reser jag hem till min moder".
5. Och när som hon kom till Sissabon fram,
där mötte hon sin kära moder.

6. "Se goddag, se goddag, dottren min!
Varför är du vorden så bleker?"

7. "Lyster dig vin eller lyster dig mjöd
eller lyster dig ölet det bruna?"

8. "Mig lyster ej vin, mig lyster ej mjöd,
mig lyster ej ölet det bruna."

9. "Men om min moder ville bädda mig en säng,
att jag däruti kunde vila."

10. Och ungersvennen drömde drömmen en natt,
att kärestan dog bort uti sveda.

11. Och ungersvennen gick i stallet in
och klappade Blacken på gumpan.

12. Och ungervennen satte gullsadeln uppå
och setar med silver beslagna.

13. Och ungervennen gick åt kammaren in
och klädde sig i finaste kläder.

14. Och ungervennen red sju milar en natt,
när andra sova sittaste sömnen.

15. Men när som han kom till grönskande skog,
så fick han höra fåglarna sjunga.

16. De sjöngo om jungfrun, sjöngo om mö,
men alla kärestan hon var döder.

17. Och ungervennen red ett stycke längre fram,
så fick han höra blockorna ringa.

18. "God dag, god dag, I ringaremän!
 För vem ringen I denna ringning?"

19. "Vi ringa vår ringning för ungersvennens brud,
 som bort ifrån världen har farit."

20. "Och ungersvennen red ett stycke längre fram,
 så fick han se grävare som gräva."

21. "God dag, god dag, mina grävaremän,
 För vem gräven I denna graven?"

22. "Vi gräva den graven för ungersvennens brud,
 som här uti jorden skall vila."

23. "Så gräven den graven både djuper och bred,
 så att två däruti kunna vila."

24. Och ungervennen red ett stycke längre fram,
då mötte han bärare som bära.

25. "Sätt ned, sätt ned, mina bäraremän,
att jag detta liket får skåda".

26. Så klappar han henne på blekblåa kind,
som för varit rosande röder.

27. Och fruar och jungfrur som krusa' hennes hår,
de både honom annan utvälja.

28. "Hennes like ej fanns i hela vårt land,
ej håller i sju Konungariken.

29. "Den kistan den är både djup och bred,
så att två däruti kan få vila".

30. Så tager han fram sitt förgyllene svärd,
det trär han igenom sin sida,
sjung hopp, sade jag, tralalalalalala,
det trär han igenom sin sida.

